

Grændse, eller om han anseer Krigsbestyrelsen berettiget og forpligtet til principalt at anskaffe det Antal Vaaben, der her omhandles, og saa bagefter søge det manglende Beløb tilveiebragt ved en Efterbevilling. Jeg har troet at burde rette denne Forespørgsel til den høitærede Krigsminister, forbi jeg anseer det ønskeligt, at der ikke hersker nogen Tvivl om, med hvilken Ret og Begrændsning Krigsbestyrelsen kan anvende den her foreliggende meget bethdelige Bevilling, og jeg har derhos troet at finde en Opfordring dertil i den Stemning, der for ikke lang Tid siden har gjort sig gjældende i Folkethinget med Hensyn til Krigsbestyrelsens Anvendelse af et Beløb, der var voteret til Geværers Anskaffelse.

Krigsministeren: Den ærebe sidste Talers Spørgsmaal gaaer, om jeg har forstaaet det ret, ud paa, om Krigsbestyrelsen vilde, for at forskaffe os det Antal Vaaben, her er Tale om, ansee sig berettiget til at overskride Bevillingen, eller om Krigsbestyrelsen vilde ansee det for sin Pligt, saafremt Vaabnene viste sig at være dyrere, end her er forudsat, da at indskrænke Antallet saaledes, at den kunde holde sig indenfor Bevillingens Omfang. Jeg troer dertil at burde svare, at jeg ikke har nogen Grund til at antage, at de Priser, som ere lagte til Grund for Beregningen, skulde vise sig at være utilstrækkelige. Efter Alt, hvad vi have kunnet bringe i Erfaring fra andre Lande, saa vil den beregnede Pris af 35 Rd. være tilstrækkelig til at forskaffe os et fuldkomment godt enkeltstykkende Bagladegevær og tillige til at beskrive de Omkostninger, der ere forbundne med Control, Transport, Assurance o. s. v. Jeg har saameget mere Grund til at antage, at denne Pris vil være tilstrækkelig, som jeg af en Beretning, der foreligger fra Schweiz's Forbundsregjering til Forbundsforamlingen, seer, at man der har antaget at kunne forskaffe sig et Magasingevær med 160 tilhørende Patroner for en Pris af 100 Francs. Det viser sig altsaa, at man der anseer denne Pris tilstrækkelig for et langt kostbarere Vaaben end det, der for Dieblittet hos os er paatænkt anskaffet. Jeg nærer altsaa ganske vist ingen Frygt for, at Prisen skulde vise sig at være utilstrækkelig;

men, skulde det mod alle Forventninger paa Grund af indtrædende Begivenheder eller Tidsforhold, som ikke nu kunne forudsæes eller forudberegnes, vise sig, at Prisen ikke var tilstrækkelig, saa vilde jeg for mit Vedkommende ikke ansee mig for berettiget til at overskride Bevillingen; men jeg vilde i dette Tilfælde indskrænke Bestillingen saaledes, at Bevillingen kunde række til, og, da dette Resultat rimeligvis vil foreligge, inden denne Rigsdagssession er tilende, vilde jeg benytte Leiligheden til i saa Tilfælde at søge Efterbevilling for at kunne forskaffe os det fulde Antal, som det var paatænkt at anskaffe; men jeg vilde ikke ansee mig berettiget til uden en saadan at overskrive Bevillingens Omfang.

Brinck-Seidellin: Jeg skal blot takke den høitagtede Krigsminister for den meddeelte Oplysning og erklære, at jeg føler mig fuldkommen tilfredsstillt derved.

Sonne: Jeg veed ikke, om den høitagtede Krigsbestyrelse har taget nogen endelig Beslutning om, hvad for et Slags Vaaben der skal anskaffes, og jeg skal heller ikke inblade mig paa at give den noget Raad i denne Henseende, thi det er et Spørgsmaal, som ganske vist bør være Krigsbestyrelsen alene overladt. Naar der imidlertid her i Salen er blevet udtalt en bestemt Anerkjendelse af et vist Vaaben, som man antager vil blive valgt, og af hvilket man har følt sig særdeles tiltalt, saa tør jeg ikke tilbageholde, at jeg er kommen til en noget anden Anskuelse ved det Exemplar, som jeg har seet, og ved den Prøvestydnung, som jeg ved Krigsministeriets Godhed har havt Leilighed til at overvære. Det Gevær, som man antager vil blive valgt, tiltaler mig ganske vist i høi Grad. Det er let for Soldaten at haandtere, og Mechanismen ved dets Ladning er saare simpel, saa at der ikke er nogen Grund til at frygte for, at det skal komme i Uorden. Det saaes derhos, at man med dette Gevær kunde skyde 15 Skud i eet Minut; men i sidste Henseende maa det dog bemærkes, at Vedkommende stod ved et Bord og havde Patronerne liggende foran sig, hvad der jo ikke kan lade sig gjøre i Felten, og jeg troer derfor, at man maa